

19.s.e.trin – 18. oktober

Nogle er lettere at overbevise end andre. Tag nu blot Nathanael, som vi møder i evangeliet i dag. Filip, som lige er blevet en af Jesu disciple, han tager Nathanael med hen til Jesus. Og straks, da Jesus siger til Nathanael, at han kan se, at Nathanael er en israelit uden svig, og at det kunne Jesus se allerede, da han tidligere så ham sidde under et figentræ, så er Nathanael afgjort. Han bekender straks sin tro på Jesus, siger til ham: "Du er Guds Søn, Israels konge".

Umiddelbart er det svært ikke at synes, at Nathanael er vel let at overbevise: Blot fordi Jesus har set ham sidde under et træ, taler smigrende om ham, tror Nathanael på Jesus som både Guds søn og konge.

α

Nathanaels evne til at tro og kaste sig ude på det dybe vand er imponerende, men inden vi går i gang med at spejle os selv i ham, måle og veje egen evne til at tro, så vil jeg imidlertid foreslå, at vi i stedet reflekterer over, hvad det er, som vækker tillid i os, og hvad det er, som vi tror på:

Vi har i vores tid stor tillid til tal og tørre facts, målebånd og det, som kan vejes. Det er svært at komme udenom et økonomisk argument i dag. Er der ikke råd til, så er det ligesom det. Sagen er lukket. Vi må forlade os på økonomien, tage den til efterretning.

Med coronaen er der så dukket et lige så stærkt argument op, nemlig et sundhedsfagligt. Den sundhedsmæssige vurdering sammenholdt med et økonomisk hensyn har umiddelbar meget stærk overbevisningskraft. De lukker ligesom enhver diskussion, og de bestemmer og påvirker i allerhøjeste grad vores liv med hinanden – ikke mindst i disse coronatider – hvor der hver uge foretages nye justeringer af de muligheder, vi har på arbejde og i fritid.

Det er virkelig svært at sige noget imod den slags argumenter: for ja, vi skal passe på hinanden i disse covid-19 tider, have tiltro til den sundhedsfaglige vurdering, og vi skal samtidig gerne have samfundshjulene til at køre. Et samfund skal holdes i gang, og vi skal passe på hinanden.

α

Hvis man så imidlertid spørger os om, hvad der så vækker vores tillid og tro? Så er det ikke nok at svare: penge og sundhed.

Her er der en vigtig pointe gemt i Nathanaelhistorien. For hvad er det, som gør Nathanael til disciple, som vender hans liv på hovedet og får ham til ændre retning i livet og vælge at blive Jesu disciple?

Det er, at han bliver set som den han er af Jesus, og at han bliver genkendt og kaldt med navn.

Vi har alle brug for at blive set – og her er der ingen grund til at rynke på næsen og sige: vi mennesker er også nogle narcissister, som bare gerne vil ses og høres – nej, det betyder virkelig noget at blive set af andre og ikke mindst af Guds egen søn.

Det at være kendt af andre er værdifuldt for min dagligdag.

Det at vide sig kendt af Gud, er at blive bekræftet i sit liv og at leve sit liv med håb om, at himmel og jord, Guds liv og menneskets liv hører sammen.

Gud kalder mig virkelig sit barn, et guds barn. Mennesket er dermed også et åndeligt væsen, som lever af andet og mere end sundhed og penge på lommen.

I skal se større ting, siger Jesus til Nathanael og de andre disciple. Det løfte står som et håb for os alle.

I Jesu navn Amen

Og Jesus svarer da også: Tror du, Nathanael, fordi jeg sagde til dig, at jeg så dig udner figentræet, så siger jeg til dig, at du skal sandelig få endnu større ting at se.. Himlen åben og Guds engle stige op og ned over menenskesønnen, ja syner, som jakob så i betel i sin drøm, himmel og jrod forbundet.